

ravno v soseski šola na leto 200 goldinarjev potrebovala, ne bo za bogatiga več od 4 goldinarjev plačevati! To je veliko menj, kakor so po stari navadi posebne šolske plačila za dva ali tri otroke znesle.

S tim boste pa sebi in svojim otročičam vstregli. Pomislite, ljubi Slovenci, de je to vse le nekako posodilo vašim otročičam, ktero vam bodo ob kratkim obilno povernili, kér si bodo s prebrisanó glavo trikrat več pridobili, kakor bi jim bilo brez uka mogoče bilo.

Na noge tedaj, po ti ali po uni poti! Tode urno v obljubljenó deželo, urno k svojimu pridu! ne gubite časa, svojim otročičam bolj potrebniga zaklada nakloniti, kakor so cele kašte žita in druge piče!

V Svečanu 1847.

L. P.

Iz Rima.

Kdo bi bil kdej mislil, de bosta nar večí sovražnik kristjanske vere, turški cesar — in pa Rimski papež, prijatla. Cesar ni bilo nikdar, kar svet stoji, slišati, se je pretečeni mesec zgodilo. Poslušajte.

Turški cesar Abdul-Medšid-kan je namreč ukazal svojimu poslaniku, Šekib Effendi, de se ima, predinj na Dunaj gré, v Rim podati in v njegovim imenu svetiga očeta papeža počastiti in mu neizrečeno veselje na znanje dati, ktero tudi on, turški cesar, občuti, de so taciga možá za papeža izvolili, kteriga modrost in blago ravnanje že celi svet z občudenjem polni. 20. Svečana so presvitli oče papež, Piji IX., práv prijazno in z veliko častjo sprejeli turškiga poslanika, ki se je z njimi s pomočjo tolmača skorej pol ure pogovarjal. Serčno veseli so bili oče Piji, ko jim je poslanik povedal, de turški cesar vse kristjane, ki v njegovim cesarstvu živé, kot svoje otroke ljubi, in de nikdar ne bo pripustil, de bi se jim kaj hudiga zgodilo.

Sveti oče so pri slovesu podarili poslaniku krasno, z Njih podobo in demanti bogato okinčeno tabačnico.

Zadnjo nedeljo, predinj se je poslanik iz Rima podal, je šel z vsimi svojimi ljudmi v papeževo kapelico h katoljski slušbi božji, kjer je bil časten sedež za-nj pripravljen. Ali ni to čudna in vesela novica.?!

Novo malana kapelica Lavretanske Matere Božje v cerkvi g. g. Frančiškanarjev v Ljubljani.

(Konec.)

Radi bi na tanjko popisali celo napravo krasne kapelice v Frančiškankarski cerkvi v Ljubljani, in posamesne malarske dela gospoda Kurca razložili, ko bi nam prostor pripustil. Torej moramo le ob kratkim povedati, de gosp. Kure pri ti kapelici ni le samó svojo malarsko umetnost razodel, ampak de je tudi svojo zgodovinsko vednost častno pokazal, po kateri je posamesne podobe sestavil. V šterih ličnih podobah je nar imenitniši prigodbe Lavretanske cerkve sestavil, od začetka, ko je sv. Helena v léti 326 čez sveto hišico v Nacaretu cerkev zidati ukazala, noter do tistiga časa, ko je po stari pripovedki sveta kapelica na tisto mesto prišla, kjer zdej stoji.

Povsod vidimo lepo priméro posamesnih izdelkov med seboj, in pristojnost k celimu delu, kakor jo smemo od umetniga malarja pričakovati. Gospod Kure je tudi s tem delam dobro imé zopet poterdil, ki mu po pravici gré, in kteriga tolikanj bolj zasluži, kér, karkoli je moč, tudi po niski ceni dela.

V malarii na sirovo zidovje (Freskomalerei) zasluži zraven našiga slavniga gosp. Langusa gosp. Kure gotovo nar večí hvalo, ktero sta si ta dva umetnika že v več krajnskih cerkvah pridobila.

Po naših mislih je cela kapelica Lavretanske M. B. pri Frančiškanarjih takó okinčena, de je nič lepši želeti ne moremo. Še clo vrata je gosp. Hajnc po novi umetnosti tako olepotičil, de se práv lepó podajo celi napravi pohvaljene kapelice, ktero vsim pobožnim ljudém obiskati priporočimo.

* * *

Mučenstvo svetih aposteljnov.

Sveti aposteljni so sklenili večidel v hudih mukah (martrah) svoje življenje. Tole nam zgodovinske bukve od njih povedó: S. Matevž, evangeljist, je hudo mučen umerl v nekim Etiopškim mestu. S. Marka so na nogah pervezaniga po ulicah Aleksandrije, Egiptovskiga mesta, tako dolgo okoli vlačili, de je smert storil. S. Lukata so na Gerškim na oljiko obesli. S. Janeza so v kotel z vrelin oljem vergli, kjer pa ni umerl, temuč je pozneje v Efezu svoje življenje sklenil. S. Petra so v Rimi križali, in sicer po njegovi lastni volji takó, de je imel noge kviško, glavo pa zdolaj, kér je rekel, de ni vreden, de bi ravno tako smert storil, kakor Jezus Kristus, njegov mojster. S. Jakoba, večiga, so v Jeruzalemu ob glavo djali; sv. Jakoba, manjšiga, pa so z visočine nekiga tempeljna vergli, in ga potem tako dolgo z valjarjem tolkli, de je umerl. S. Filipa so v Hieropoli, Friškim mestu na steber obesli. S. Jerneja so po povelji grozovitiga kralja, živiga iz kože djali. S. Andreja so na križ pervezali, kjer je tako dolgo visel in ljudstvu pridigal, de je umerl. S. Tomažu so na Koromandeljskim primorji s sulico život prebódlí. S. Juda so s pšicami ustrelili. S. Šimna so v Perzii križali. S. Barnabasa so Judje v Saloniki s kamnam pobili. S. Pavla so v Rimu po povelji grozovitiga Nerona ob glavo djali.

(Dunajski časopis.)

Zastavica.

Kteri psi so nar boljši za zajce?

Vganjka zastavice v poslednjim listu je:

Sežen ali klafta.

Prislovice Štajarskih Slovincov.

Prazno slamo mlati. — Kaj boš drugih žvečke pobiral? — Je do šinjaka (vrata) v dolgéh, do ušes v nevolji (nadlogi). — Kaša je otročja paša. — Ki nima v glavi, mora v petah imeti. — Mali je slavček, ali velik ima glas. — Ki je pred moker, tisti se dežja ne bojí. — Sova sovo zvalí. — Pi, pa pameti ne zapí. —

Današnjimu listu je perdján 13. dokladni list — in pa sedmi del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	27. Sušca.		22. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače.....	3	3	3	8
1 » » banaške.....	3	—	3	12
1 » Turšice.....	2	8	2	12
1 » Soršice.....	—	—	2	—
1 » Rēži.....	2	20	2	15
1 » Ječmena.....	1	46	1	56
1 » Prosa.....	1	44	1	45
1 » Ajde.....	1	34	1	30
1 » Ovsa.....	1	6	1	2